

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.30 ★ 11. OKTOBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Ne očajavaj - Organizuj se!

Kad smo već stavili prst na čelo, pokušajmo da odgonetnemo: da li Duliću treba ukinuti imunitet ili treba ukinuti Dulića.

11. oktobar 2012. **Гласник** Број 12 35

а	Преглед (преглед)	Гинеколошки преглед: праћење инволуције материце, преглед дојке, здравствено-културни рад.	Једанпут годишње, након порођаја
б	Превентивни гинеколошки преглед	Гинеколошки преглед: праћење инволуције материце, преглед дојке, здравствено-културни рад.	Једанпут у три године
в	Циљани преглед ради раног откривања рака грлића материце	Гинеколошки преглед, преглед дојке на свим нивоима, праћење инволуције материце, праћење стања и здравствено-културни рад.	Једанпут у три године
г	Циљани преглед ради раног откривања рака дојке	Гинеколошки преглед, преглед дојке на свим нивоима, праћење инволуције материце, праћење стања и здравствено-културни рад.	Једном у две године

Zločin s predumišljajem

U međuvremenu, Republički fond za zdravstveno osiguranje (RFZO) doneo je novi pravilnik po kome je preventivni ginekološki pregled u domovima zdravlja moguće obaviti samo jednom u tri godine. RFZO neće da snosi troškove ni za jedan preventivni pregled koji se obavi mimo utvrđene norme. Naravno, češće preglede žene uvek mogu obaviti u privatnoj ordinaciji - cena prava sitnica, najmanje 50 evra. Logika RFZO je očigledna: ko nema novca za pregled nek dobije rak, taman da muljatori iz državnih institucija i farmaceutske korporacije zarade još para na mahinacijama sa citostaticima.

Vreme dupliranja malignih ćelija je dva meseca. To znači da od jedne maligne ćelije za dva meseca nastanu dve, pa za još dva meseca četiri. Dok prođu tri godine, tumor može toliko da naraste da već postane kasno za operaciju i uspešan tok lečenja - objašnjava Slobodan Čikarić, predsednik Društva za borbu protiv raka Srbije.

U pravilniku RFZO piše i da žene starosti od 25 do 69 godina samo jednom u tri godine mogu uraditi ciljani pregled radi otkrivanja raka grlića materice, kao i da žene od 45 do 69 godina mogu samo jednom u dve godine da odu na kontrolu radi otkrivanja raka doјke. Ako znamo da u Srbiji od raka grlića materice godišnje umre oko 500 žena, sami procenite da li bi trebalo streljati lica odgovorna za donošenje ovog zločinačkog pravilnika. Kad smo već stavili prst na čelo i razmislili o svim tim zlikovcima na vlasti, pokušajmo

da odgonetnemo: da li Duliću treba ukinuti imunitet ili treba ukinuti Dulića?

Nema nam druge

Iz Narodne bande Srbije stižu nam, kao i uvek, lepe vesti o inflaciji, nezaustavljivim poskupljenjima i katastrofi koja nas očekuje. Viceguverner NBS, Veselin Pješčić, kaže da će inflacija u Srbiji do kraja godine premašiti 12 odsto, a pad bruto domaćeg proizvoda (BDP) iznositi 1,5 odsto.

Oni koji su još uvek u stanju da prate medije i nisu podlegli psihičkim bolestima (10. oktobra je bio svetski Dan mentalnog zdravlja, pa se neko setio da ukaže na epidemiju psihičkih poremećaja koji su uzrokovani stresom) kada vide vesti mogu samo da psuju političare i mašu pesnicom prema televizoru. Svi su nezadovoljni uslovima života i rada. Ali u Srbiji još uvek izostaje epidemija protesta i štrajkova koja je zahvatila Grčku i Španiju, a koja je bes krajno zdravija od epidemije očajanja i stresa. Shvatite: neće nam biti bolje sve dok ne izađemo na ulice, dok se ne organizujemo sa svojim kolegama u borbene direktno-demokratske sindikate, dok se ne ispravimo i odlučimo da se borimo... Oni su očigledno namerili da nam dođu glave. Tako se npr. na teritoriji Moravičkog okruga u 2009. dogodio 31 slučaj samoubistva, da bi se taj broj svake godine povećavao. U 2010. ih je bilo 37, a prošle godine su zabeležena 43 slučaja samoubistva. Ako ne preduzmete nešto danas, uskoro bi moglo da bude prekasno. Mislite o tome.

Ministarstvo finansija i privrede Srbije, koje očigledno ne zna šta da radi sa železarnom Smederevo, objavilo je u ponedeljak novi tender za izbor strateškog partnera za ovu železarnu. Nadamo se da niste zaboravili da je država železarnu Smederevo početkom ove godine otkupila od „Ju es stila“ za 50 miliona dolara, a tadašnji premijer Cvetković lagao javnost kako je otkupljena za jedan dolar. Početkom prošlog meseca smo detaljno pisali o tome kako je 2003. godine „Ju es stil“ dobio železarnu na poklon, u kratkom roku ostvario ogroman profit pretapajući najkvalitetniji jugoslovenski čelik u koristeći robovski rad radnika koje su takođe kupili od države, a onda su prodali železarnu nazad državi za 50 miliona dolara.

Iz Ministarstva finansija i privrede poručuju da bi novi vlasnik Železare Smederevo mogao da pokrene ugašenu visoku peć u roku od šest meseci. Do leta 2013, možda i do jeseni, a možda i neke druge godine? Komad šargarepe je na dohvat ruke. Evo ga tu. Izdržite još malo.

Borba protiv korupcije?

Nema veće utopije od ideje da je moguć pitomi, nekorumpirani, poštenu kapitalizam.

Nedaće bivšeg ministra Olivera Dulića, pokušaji njegovog hapšenja, i čitava gungula vezana za slučaj korupcije u okviru njegovog ministarstva naivnom posmatraču mogu delovati kao korak napred u žabokrećini srpske politike. Siromašnima i potlačenima je, naravno, drago kada vide da i bogati i do juče moćni takođe mogu da budu u neprilici, da ih ponižavaju i hapse. Svakom normalnom stanovniku Srbije je drago kada vidi da su barem neki od gadova koji su nam krojili živote pune mraka i bede uplašeni za svoje lopovske pozicije, za svoju krađom stečenu imovinu, i za svoje buduće pljačkaške poduhvate.

No, osim nešto boljeg raspoloženja nas kojima su živote uništili Dulić i Dulići, šta zapravo znači borba protiv „korupcije” u sistemu u kome živimo? Ponekad, od manje informisanih ljudi, možemo čuti priču o tome kako ovo kod nas „nije kapitalizam”, ili kako je u pitanju „divlji kapitalizam”, te da su korupcija na svim nivoima društva i nesnosna eksploatacija samo neke devijacije i greške, kojih, inače, u „pravom” kapitalizmu nema. Nema veće utopije od ideje da je moguć pitomi, nekorumpirani, poštenu kapitalizam. Kapitalizam je sistem koji se bazira na eksploataciji najširih slojeva radnog naroda i na beskrupuloznom takmičenju učesnika „tržišne utakmice”. Sa takvim pretpostavkama samo neko ko je slep pored očiju može verovati da utakmica neće biti nameštena, i da oni najmoćniji i najbogatiji neće biti ti koji će diktirati pravila i provlačiti se kroz procepe koje će sami stvarati. Slučajevi iz kapitalističkih centara, poput slučaja kompanije „Enron“

u SAD koja je, mahinacijama menadžmenta, došla do toga da zaposleni, pored posla, izgube i milijarde dolara penzionog i zdravstvenog osiguranja, dok su se rukovodioci izvukli uz blage ili nikakve kazne, samo pokazuje da je korupcija, i gaženje preko leševa, modus operandi - način delovanja kapitalističkog sistema, a ne neka greška koja se može izbeći ukoliko se bude obratila veća pažnja na poštovanje pravila. Pravila su nameštena od početka, i ne postoji način da u kapitalizmu ona budu podešena na taj način da odgovaraju većini. Pravila su stvorena da bi se održalo i uvećalo bogatstvo onih koji se već nalaze na vrhu. O tome, pored mnoštva revolucionarnih dešavanja kroz čitavu istoriju i pregršt revolucionarne teorije, danas jasno govore mase opljačkanog i gnevnog radništva širom sveta i Evrope – od Grčke do Španije, i od Italije do Francuske – koje ne pristaju na nastavak kapitalističke pljačke.

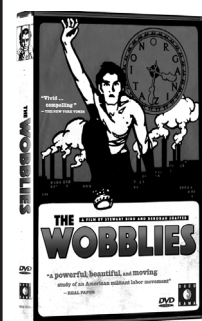
Stoga, navodna borba protiv korupcije će, u najboljem slučaju, imati isključivo simboličan značaj, sa par sitnijih riba koje će biti optužene za najmanje od svojih pronevera – narodu će biti prodana iluzija da će vladajuća klasa, čije interese zastupaju sve političke stranke, pokušati da popljačkano stanovništvo još neko vreme drži u pokornosti. Naravno, rezultati te „borbe” ne mogu biti drugačiji nego samo poražavajući. Ne samo zbog toga što vladu koja tu borbu „vodi” čine isti ljudi koje smo tokom poslednjih dvadeset godina dobro upamtili po svemu najgore: po huškanju na ratove (Vučić), po planiranim pljačkanjima i dubokoj umešanosti u razne

koruptivne radnje (Dačić), ili po servilnom zastupanju interesa stranog kapitala (Dinkić), već zato što je borba protiv korupcije, u sistemu koji se bazira na pljački, po definiciji osuđena na neuspeh.

I. B.

Tadej preporučuje film

The Wobblies

Priča o revolucionarnom sindikatu Industrijski radnici sveta (IWW) koji je tokom desetogodišnjeg perioda pred Prvi svetski rat u SAD narastao u masovan borbeni radnički pokret, konstatno pod žestokom represijom države i industrijalaca, da bi nakon ulaska SAD u rat IWW bio skoro potpuno uništen od strane državnog represivnog aparata zbog svog doslednog antimilitarizma, borbe za radnička prava i protiv rata. Veoma zanimljivo i informativno.

Da li ste znali

...da su SAD bacile više bombi na Vijetnam nego što je ovih borbenih sredstava ukupno bačeno tokom Prvog i Drugog svetskog rata?

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

Blokadom fakulteta tražili osnovna prava

Studenti su blokirali nastavu na Matematičkom fakultetu od 2. do 5. oktobra. Nije novost da se uprava nekorektno ponaša prema studentima, niti da se krši zakon – to im je kao „Dobar dan“. Novost je da su studenti odlučili da se organizovano i direktnim pritiskom na upravu izbore za svoja prava i bolje uslove studiranja. Iz ove borbe svi studenti mogu da izvuku dve pouke. Da je blokada jedan od najefikasnijih načina borbe i da ne treba čekati da se stanje pogorša jer je stanje u visokom obrazovanju već potpuno katastrofalno.

Razgovarali smo sa učesnikom blokade koji je izrazio želju da ostane anonimn.

Direktna akcija: Kako je došlo do blokade?

Student Matematičkog: Nakon što je uprava fakulteta po ko zna koji put odbila da razgovora sa studentima, nismo imali kud i blokirali smo fakultet. Formirali smo radne grupe i sastavili pravilnik o ponašanju učesnika blokade, koji ni jedan jedini put nije prekršen.

DA: Koji su vas problemi podstakli na blokadu?

SM: Uprkos tome što formalno imamo šest rokova, u letnjem semestru ne možemo da polažemo ispite iz zimskog semestra i obrnuto. Pojedini rokovi se spajaju iako se po zakonu mora pauzirati 10 dana pre narednog roka. Ukinuli su apsolventske rokove, pa tako jedna devojka kojoj je ostao samo jedan ispit mora da čeka sledeći jun da bi imala pravo da izađe na njega. Ko propusti kolokvijum, bez obzira na razlog, ne može da izađe na ispit, a kolokvijumi nisu nadoknadiivi, pa ti čekaj sledeću godinu. Na sve to, svaki put kad na dnevni red Nastavno naučnog veća (NNV) dođe tačka „studentska pitanja“, kvorum se raspadne.

DA: Kako se ponela uprava, a kako profesori?

SM: Matematički fakultet je luda kuća.

Dekan nas je podržao, ali je problem u NNV na kome je ranijih godina dolazilo i do fizičkih obračuna, pa je i policija morala da reaguje. Mi smo sa svoje strane bili vrlo korektni, nismo sprečili ni jedan usmeni ispit, niti smo sprečili svečani prijem bruceša. Vrlo smo ih rado uputili u situaciju u kojoj se nalaze zajedno sa starijim studentima i dosta njih nam se odmah pridružilo. Profesori su uglavnom ćutali i očekivali da se blokada raspaspadne istog dana, ali to se nije desilo. Dostavili smo zahteve Ministarstvu i oni su povrdili da su legitimni sa pravne tačke gledišta.

DA: Na kraju je ipak došlo do pregovora?

SM: Kada smo nakon nekoliko dana odlučili da se obratimo prosvetnoj inspekciji, Dekan je naprasno uspeo da sazove vanrednu sednicu NNV-a sa jednom tačkom dnevnog reda – dodatni ispitni rok. Mi smo tražili da se raspravlja i o ostalim našim zahtevima, ali se profesori nisu ustezali da nas otvoreno ucene: „Prihvatite dodatni rok ili ćemo bez problema otići odavde i nećete dobiti ništa“. Izglasali su taj rok i dok si trepnuo, profesora više nije bilo. Oko 250 studenata koji su bili tu je momentalno organizovalo vanredni sastanak parlamenta, skoro kao plenum, amfiteatar je bio krcat. Bili smo ogorčeni. Izglasali smo nastavak blokade. To je bila treća noć na fakultetu. Sada kruži šala da nisi pravi student Matematičkog, ako bar jednu noć nisi proveo sa njim!

DA: Kako se blokada završila?

SM: Narednog jutra profesori su počeli fizički da nasrću na studente, ali se mi nismo povukli. Na kraju je Dekanat pozvao naše predstavnike i formirana je zajednička komisija profesora i studenata koji će zajedno da rade na rešavanju problema i ispunjenju zahteva. Rok za rad komisije je 1. novembar, a rok da NNV prihvati zahteve je 1. decembar. Ukoliko se zahtevi ne ispune ponovo ćemo blokirati.

Slušaj iznutra

Unutrašnje dvorište između starih zgrada. Da li se uopšte i može nazvati dvorištem? Taj prostor je omeđen zgradama koje su preživle bombardovanje i okupaciju, i zgradama koje su izgrađene neposredno posle Drugog svetskog rata. Ključeve zadnjih izlaznih vrata obično drže neki zadržani predstavnici kućnih saveta, tako da poslednjih petnaestak godina zalutala duša ovde teško može da prismrdi. Ne grakću deca, ne tuku se tepisi, ne rolaju se džointi, ne rade se zgigovi, ne čombuju se pičke izdajničke, ne popravljaju se pente, ne roštilja se... Samo sablasna naduvana betončina i oljušten malter prizivaju sećanja na atmosferu iz Linčovog „Eraserhead“. Pa da, nije to više ono živo tehnikolor dvorište iz Hičkokovog „Rear Window“.

Naliče zgrade, izvrnuta slika onog kako bi stanari želeli da ih drugi vide. Suše se lojavi grudnjaci i rupičaste gaće, tresotepihasta golmanska konstrukcija jeca sama, mačke jure golubove po klimavim zidovima, terase koje služe kao ostave za zimnicu, raspale bajseve i molerske merdevine, glas histerične majke kojoj dete odbija da doručkuje večeru, zvuk viljuške koja pada na pod, ptičji izmet, pičji tampon, prastari teretni lift na spoljašnjem zidu zgrade – interesna konstrukcija koja je te 1937. pomagala pri useljenju, siročići od antena za satelitski i zemaljski prijem, odvod respiratora iz kuhinje hotelskog restorana, i da – ono suludo umjetno dizalo ima i nekakav primitivni motor koji se još klata na vrhu oronule fasade.

Privlačna premršava radnica propalog tekstilnog kombinata otvara vrata terase preko puta. Odsjaj sunca mi brkne u oko. Sa druge strane gigantskog divljeg kestena koji raste iz betona dopire setni zvuk old-skul narodnjaka. Jel' to Tozovac peva „Jesen u mom sokaku“?

Iz frizerskog salona u dvorište ulazi zabranjenopušeća bakuta koja pali cigaretu. Čudno, baba se transformiše u predivnu bucmastu devojku! Devojka se ubrzo pretvara u crnu mačku, mačka koji trenutak kasnije postaje prepređeni patuljak u dubretarcu koji se pretvara u novčanicu od 500 dinara, da bi 500 dinara gotovo istog časa postalo 200 evra. Utom u dvorište ulazi neki dilkoš koji sa mahovinastog betona ščepa novčanicu, tutne je sebi u džep i utrči u hodnik zgrade. E, majke mu ga nabijem...

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE.
KRAGUJEVAC: Kafane MAGMA i MARKO.
SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.
UŽICE: Kafić KUČA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Angela Merkel „toplo” dočekanu u Grčkoj

9. oktobar. Uprkos zabrani svih protesta i okupljanja, više desetina hiljada demonstranata izašlo je na ulice Atine zbog dolaska nemačke kancelarke Angele Merkel koja se sastala s grčkim premijerom Antonisom Samarasom. Izbili su žestoki sukobi demonstranata i pripadnika policije (za ovu intervenciju mobilisano je oko 7.000 uniformisanih batinaša iz cele zemlje), koji su upotreбили suzavac i fleš bombe u više navrata, dok su demonstranti uzvratili kamenicama. Na transparentima koji su nošeni, između ostalog, pisalo je i: „NE Četvrtom rajhu!”. Demonstranti su palili zastave Evropske unije i barjake nacističke Nemačke. Zgrada parlamenta bila je okružena čeličnom ogradom, koju je masa pokušala da probije. Nad gradom su sve vreme nadletali helikopteri, na krovovima su bili raspoređeni snajperisti, na ulice su dovezeni vođeni topovi, a u masi je bilo više stotina agenata u civilu. Nekoliko desetina ljudi je privedeno. Vesti objavljene preko kapitalističkih medija potvrđuju da je ovaj protest bio jedan od najvećih i najžešćih u poslednjih nekoliko meseci. Grčke TV stanice uopšte nisu prenosile ni izveštavale o dešavanjima na atinskim ulicama.

ATINA JE REKLA NE ČETVRTOM RAJHU

Turska: „Nećemo da budemo vojnici imperijalizma!”

4. oktobar. U Ankari su izbile velike antiradne i antiimperijalističke demonstracije. Više desetina hiljada ljudi krenulo je prema zgradi parlamenta, gde se upravo održavala vanredna sednica na kojoj je odlučivano o pokretanju vojne intervencije protiv Sirije. Policija je dočekala demonstrante sa suzavcem i izbili su sukobi. Demonstranti su uzvikivali: „Ovaj rat nije moj rat!”, „Nećemo da budemo vojnici u službi imperijalizma!”, odbacujući sramnu Tursko-Američku militarističku alijansu i iskazujući solidarnost sa sirijskim narodom.

Velika većina stanovnika Turske ne želi ovaj rat koji režira američka finansijska mašinerija radi ostvarivanja svojih zločinačkih interesa na Bliskom istoku. Mnogi stanovnici Turske, mahom mladi ljudi, pokazuju da su itekako prozreli ovu prljavu igru. Umesto napretka i mira, radničkoj klasi Turske se nudi pakao rata i krvavi sukob sa susednom Sirijom, čije stanovnike Turci nazivaju svojom braćom. Tokom poslednjih meseci turski premijer Erdogan sve očiglednije pokazuje da nije ništa drugo nego instrument velikih sila u Turskoj.

Razbuktavanje radničke borbe u Južnoafričkoj Republici

Veliki talas radničkih štrajkova u Južnoafričkoj republici, koji je započeo u avgustu u rudnicima platine, proširio se i na druge privredne sektore, i sada pretilo da potpuno parališe ekonomski sistem zemlje. Poslednja dva u nizu štrajkova zahvatila su jedan od najvećih svetskih rudnika „Kumba Iron Ore”, a radnici trećeg po veličini svetskog rudnika zlata Kusasaletu takođe su prestali sa radom u štrajku koji uprava kompanije

naziva „ilegalnim”. Takođe, obustava rada kamionskih prevoznika pretila nestašicom goriva. Tokom nekoliko prethodnih nedelja čak 75 hiljada radnika stupilo je u štrajk.

Uprava rudnika „Lonmin”, u kojima su štrajkovi buknuili početkom avgusta, i u kojima je policija počinila masakr nad radnicima, uspela je da smiri situaciju prihvativši zahteve radnika za povećanjem plate od 22 posto, što je bio presedan koji je uspaničio ostale kompanije u zemlji. Firme *Gold Fields* i *Anglo American Platinum* su izjavile da neće popustiti pred zahtevima radnika obrazloživši takvu odluku činjenicom da su plate radnika „u zakonskim okvirima”. Najveći strah među gazdama i vlastima izaziva činjenica da bi se štrajkovi mogli proširiti na rudnike uglja, što bi izazvalo ne samo nestašicu struje već potpuni kolaps električne mreže. U proizvodnim pogonima „Tojote” u Durbanu, u kojima se proizvodi oko 120.000 automobila godišnje, radnici su preduzeli potpunu obustavu rada zbog niskih plata, prethodno optuživši vođe zvaničnog sindikata za izdaju. Štrajk kamionskih prevoznika postaje sve radikalniji, i traje već dve nedelje. Jedan radnik koji nije stupio u štrajk zapaljen je od strane ostalih, dok su drugoga kamenovali. Oni koji ne štrajkuju voze u konvojima pod pratnjom i zaštitom jakih policijskih snaga. (*Advance.hr*)

Lučki radnici Čilea pobedili 12-dnevnim štrajkom

5. oktobar. Lučki radnici u Čileu postigli su dogovor s vlastima nakon 12-dnevne blokade luka u Talkahuanu i San Antoniju. Predlog štrajkača je usvojen, a predstavnik Sindikata lučkih radnika Čilea, Robinzon Avalos, rekao je da su radnici ovim dogovorom postigli 90% svega što su tražili. „Jedna od stvari za koje smo se izborili je pravo na penziju, u iznosu od dve minimalne zarade, za radnike stare preko 53 godine koji zbog iscrpljenosti i bolesti više nisu u stanju da rade”. Serdo Vargas, portparol sindikata Front lučkih radnika iz San Antonija, takođe je izjavio da su radnici zadovoljni svojom pobedom u pregovorima. Štrajk u San Antoniju, koji je intenzivno trajao 12 dana, nanosio je štetu terminalima koji opslužuju ovu luku od milion dolara dnevno. (*Santiago Times*)

Centar za liberterske studije predstavlja:

Sergej Stepnjak Nihilistkinja

Istinita priča o Olgi Ljubatovič, čuvenoj ruskoj nihilistkinji, poreklom sa naših prostora.

Publikacije CLS-a možete naručiti u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:
e-mail: cls@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević (odgovorni urednik)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretnac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS SR-ID
107264780